ବିଶ୍ୱ କୈବଲ୍ୟ ଘୃତ ଶାନ୍ତି ଯଜ୍ଞ

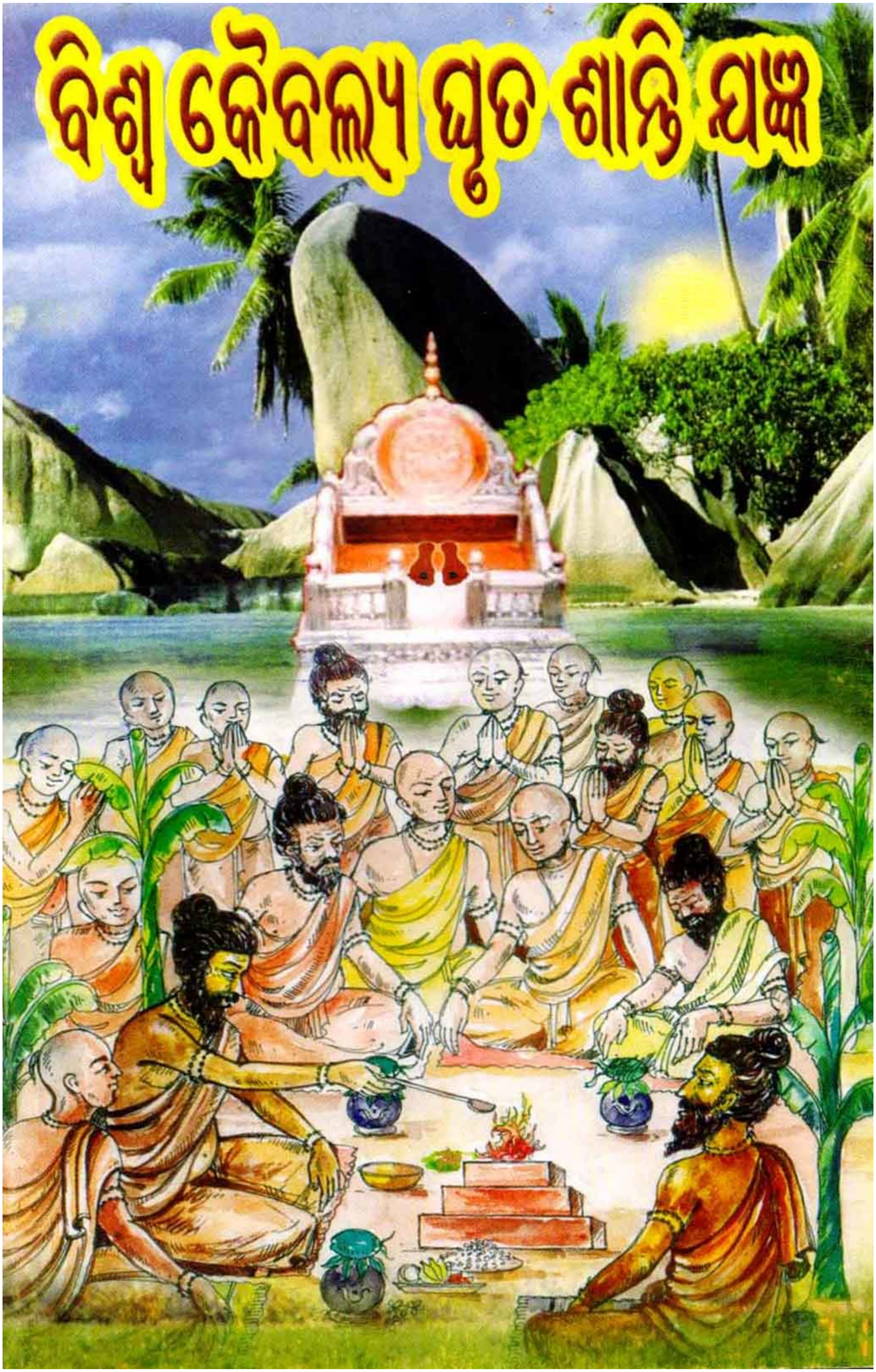

ॐ

ନମୋ ଭଗବତେ ଯଦୁନନ୍ଦନାୟ ସୁକାନ୍ତିସୁତାୟ କେଶବଚନ୍ଦ୍ରାୟ !!!

ଷଷ୍ଠ କୈବଲ୍ୟ ଘୃତ ଶାନ୍ତି ଯଜ୍ଞ

ସ୍ଥାନ :

ଚିତ୍ରାପୋଷି, କୁସୁମୀ (କୁଚିଣ୍ଡା), ସମ୍ବଲପୁର

୧୪୨୦ ସାଲ, କୁମ୍ଭ ଦି୧୦ନ, ଫାଲ୍‌ଗୁନ ଦି୩ନ, ଗୁରୁବାର
ଭୈମୀ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ଏକାଦଶୀ (ଅଧିବାସ) ଠାରୁ
କୁମ୍ଭ ଦି୧୪ନ, ଫାଲ୍‌ଗୁନ ଦି୭ନ ଅଗ୍ନ୍ୟୁତ୍ସବ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଇଂରାଜୀ ତା୨୧.୨.୨୦୧୩ରିଖ ଠାରୁ ତା୨୫.୨.୨୦୧୩ରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ବିଶ୍ୱ ଭ୍ରାତୃତ୍ୱ ଦିବ୍ୟାତ୍ମା ପରିଷଦ୍,

ଅଚ୍ୟୁତ ଗୁପ୍ତ ବ୍ରହ୍ମ ସଂଘ, କ୍ଷିତିଜ୍ୟୋତି ଆଶ୍ରମ,
ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକ୍ଷେତ୍ର, ମାହାଙ୍ଗା, କଟକ ।

ଭକ୍ତି ପ୍ରେମାଞ୍ଜଳି : ଦଶ ମୁଦ୍ରାଞ୍ଜଳି

ଓଁ ନମୋ ଭଗବତେ କେଶବଚନ୍ଦ୍ରାୟ !!!

ଯୁଗଲୀଳାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଆଜି ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ଉଭୟ ''ପଦ୍ମପାଦ' ଓ ''ଶ୍ରୀପାଦୁକା'' ଉପସ୍ଥିତ । ଉକ୍ତ ଶୁଭଲଗ୍ନ ସମ୍ପର୍କରେ ପୂର୍ବଯୁଗ ଓ ସମୟରୁ ଯେଉଁ ମହାପୁରୁଷମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସମାଧି ସ୍ତରରେ ଅବଗତ ହୋଇଥିଲେ ସେମାନେ ସାଧନର ଅନ୍ତିମ ତଥା ସିଦ୍ଧି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ପଦ୍ମପାଦ ଦର୍ଶନ, ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ଏବଂ କଳିର ଲୀଳାବତରଣ ସମୟରେ ସେହି ଶ୍ରୀପାଦୁକାଙ୍କର ମହାସ୍ନାନ ଓ ଯଜ୍ଞାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ବରଭିକ୍ଷା କରିଥିଲେ ।

ଯିଏ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ସିଏ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସ୍ନାନ ଭିକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ତଦନୁଯାୟୀ ପ୍ରଭୁ ସୂକ୍ଷ୍ମସ୍ତରରେ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ବର ସ୍ଥୂଳରେ ପାଳନ ହୋଇ ଜୀବକଲ୍ୟାଣରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି କରାଇନେବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ସ୍ଥିରୀକୃତ ମହାସ୍ନାନ ଓ ଯଜ୍ଞାନୁଷ୍ଠାନ ପାଳିତ ହୋଇ ଚାଲିଛି ।

ଆଜି ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ 'ଚିତ୍ରାପୋଷି' ଠାରେ ଶ୍ରୀପାଦୁକାଙ୍କର 'ଘୃତସ୍ନାନ' ମହୋତ୍ସବ ପାଳିତ ହେଉଅଛି । ସେହି ଅବସରରେ ଘୃତ କିପରି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ଓ କାହିଁକି ଘୃତସ୍ନାନ ପାଇଁ ଜଣେ ମହାନ୍ ଋଷି ବରଭିକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ସେହି ବିଷୟ ଆମେ ଅବଗତ ହେବା ।

ଆମେ ଜାଣୁ ଯେ ସୃଷ୍ଟି, ସ୍ଥିତି, ସଂହାର ସବୁ ପରମବ୍ରହ୍ମଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଆଦେଶରେ ହିଁ ସଂଗଠିତ ହେଉଅଛି । ସେ ତାଙ୍କ ନିଜ ଇଚ୍ଛାମତେ ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ଭାର ନିର୍ମାଣ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି ।

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ସ୍ରଷ୍ଟାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଓ ଆଦେଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ଯଜ୍ଞାନୁଷ୍ଠାନର ଆୟୋଜନ କରାଯାଉଛି, ତତ୍‌ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ମହାନ୍ ଋଷି 'କୌଶମ୍ବୀ'ଙ୍କର ତପସ୍ୟାର ଫଳ ସ୍ୱରୂପକୁ ସାଫଲ୍ୟମଣ୍ଡିତ କରାଯାଉଅଛି । ବିଶ୍ୱପତିଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ଇଚ୍ଛାରେ ସପ୍ତସାଗର ଯଥା :- କ୍ଷୀର, ଦଧି, ଘୃତ, ଶର୍କରା, ଲବଣ, ଇକ୍ଷୁ, ସୁରା ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରିଣୀ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲେ, ଏହା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଯିବା ପରେପରେ ଦେବ, ମାନବ, ଋଷି ଓ ମୁନିଗଣ ତାହାଙ୍କୁ କିପରି ମର୍ତ୍ତ୍ୟଧାମକୁ ଆଣି ବିସ୍ତାରିତ କରି ଜଗତକଲ୍ୟାଣରେ ଲଗାଇବେ, ସେଥି ନିମନ୍ତେ ଜଗତପତିଙ୍କୁ ସ୍ତୁତିଗାନ କରିବାରେ ଲାଗିଲେ । ଏବଂ ନିବେଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜର ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟକ୍ତ କଲେକି, ହେ ଜଗତ୍‌ପତି ! ଆପଣ କାରଣ, ସୂକ୍ଷ୍ମ ଜଗତରୁ ସପ୍ତସାଗରକୁ ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ବ୍ୟାପ୍ତ କରାନ୍ତୁ । ସମସ୍ତଙ୍କର ଏହି କରୁଣ ନିବେଦନ ଓ ଆବେଦନରେ ପରମ କାରୁଣୀକ, ଦୟାମୟ ଓ କଲ୍ୟାଣମୟଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ଝରି ଆସିଲା । ଏହି ସପ୍ତ ସମୁଦ୍ର କାରଣ ଜଗତରେ ହରିଦ୍ରାବର୍ଣ୍ଣ ଧାରଣ କରି ବିନ୍ଦୁ ରୂପରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଓ ସ୍ଥୂଳରେ ସିନ୍ଧୁରୂପରେ ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇଗଲା । ସେହି ସପ୍ତ ସିନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଘୃତସାଗର ହେଉଛି ଅନ୍ୟତମ । ପୂର୍ବରୁ ଦଧି ସାଗର ଓ କ୍ଷୀର ସାଗରର ସୃଷ୍ଟି ରହସ୍ୟ ଓ ଏହା କେତେ ପ୍ରକାରର ଦଧିସ୍ନାନ ଏବଂ କ୍ଷୀରସ୍ନାନ ମାନଙ୍କର ସ୍ମରଣିକା ମାଧ୍ୟମରେ ଅବଗତ କରାଯାଇଥିଲା । ତାହା ପୁନର୍ବାର କିୟଂଦଂଶ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛି । ଏହି ସପ୍ତ ସାଗରର ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲାର ମଲ୍ଲଦାନକେଲ୍‌ରେ ଦଧିସାଗରର ସୂକ୍ଷ୍ମରଶ୍ମୀ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରୀପାଦୁକାଙ୍କର ଉପଚାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ମହାସ୍ନାନର କାରଣ ଋଷିବର ମୈତ୍ରୀ କୋକିଳ ସମ୍ପର୍କରେ କହି ଆମ୍ଭକୁ ଧନ୍ୟ କରି ସାରିଛନ୍ତି । ସେହି ସାଗର ମହାସ୍ନାନର ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲାର ଶଙ୍ଖୁଆଠାରେ କ୍ଷୀର ସାଗର ସ୍ନାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟର ତୃତୀୟ ସୋପାନରେ ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାର କୁଚିଣ୍ଡା ବ୍ଲକ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ କୁସୁମି

ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ଅଧିନସ୍ଥ ଚିତ୍ରାପୋଷିଠାରେ ଘୃତସ୍ନାନ କାହିଁକି କରାଯାଉଛି ? ତାହା ପରମ ପ୍ରେମମୟଙ୍କୁ ଏହାର ରହସ୍ୟ ଉନ୍ମୋଚନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତେ, କଲ୍ୟାଣମୟ ଦୟାସାଗର, କୃପା ପରବଶ ହୋଇ ଏହାର ଉତ୍ତର ଛଳରେ କୁହନ୍ତି ।

ପ୍ରଥମେ ଘୃତ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଘୃତ କେତେ ପ୍ରକାର ତାହା ନିମ୍ନରେ ଦେଉଛି-

ଘୃତ :-

୧ - ଘୃତ-ଗୋ ମାତା
୨ - ମାତା ଘୃତ
୩ - ମଞ୍ଜୁଳା ଘୃତ
୪ - ପଶୁ, ପାଞ୍ଚାଳ ଘୃତ
୫ - ପକ୍ଷୀ-ଅସର ଘୃତ
୬ - ସରୀସୃପ ଘୃତ - (ଘାଉଁରୀ ଘୃତ)
୭ - ନିରାଧୀ ଘୃତ
୮- କୌଶ୍ୱରୀ ଘୃତ
୯ - ଲୁମ୍ବିନୀ ଘୃତ
୧୦ - ଚୌ ଚଉଁରା ଘୃତ
୧୧ - ଛମ୍ବଗମ୍ବ ଘୃତ
୧୨ - ଝମ୍ବରୀ ଘୃତ
୧୩ - ଟୁଣମ୍ବା ଘୃତ
୧୪ - ଠୁମ୍ବକା ଠଣା ଘୃତ
୧୫ - ଡେିଡ୍ବାଙ୍ଗ ଘୃତ
୧୬ - ଦୋପ୍ତାସୀ ଘୃତ

ଏହି ଘୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଘୃତ-ଗୋ ମାତା କିପରି ଧରାକୁ ଅବତରଣ କଲା ତାହା ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ସମୟ ସାପେକ୍ଷ ଅଟେ । ତାହା ପରେ ମୁଁ ବୁଝାଇ କହିବି । ଏବେ ଏହି ଯକ୍ଷର କଥା ଶୁଣ !

ଏହାପରେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶ୍ରୀମୁଖରୁ ଝରିଆସେ ସେହି ମହାନ ସନ୍ୟାସୀଙ୍କର ତ୍ୟାଗ ଓ ଭକ୍ତିର ଗାଥା । ଦ୍ୱାପର ଯୁଗର ଶେଷ ସମୟ ଉପନିତ ଓ କଳି ଯୁଗର ଅୟମାରମ୍ଭ ଏହା ହେଉଛି ଯୁଗର ସନ୍ଧିକ୍ଷଣ । କଳିର ପ୍ରଭାବରେ ସତ୍ୟର ମାତ୍ରା କ୍ରମେ ହ୍ରାସ ପାଇଯାଉଛି । ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମନରେ ଅସତ୍ୟରଭାବ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ବହୁଗୁଣିତ ହୋଇଚାଲିଛି । ସଂଧ୍ୟା ସମୟରେ ଯେପରି ଦୀନମଣି ଅସ୍ତଯାଆନ୍ତି, ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଅନ୍ଧକାର ଘୋଟିଯାଏ, ସେହିପରି କଳି ଘୋଟି ଯାଇ ସତ୍ୟକୁ ଲୁଚାଇ ଦିଏ ।

ଦ୍ୱାପରଯୁଗ ଶେଷ ଭାଗେ, କଳିର ଆରମ୍ଭ ସଂଯୋଗେ ।୧।
ସୁରମ୍ୟ ବନ ମହାଘୋର, ବାସ ବିଶମ୍ଭରଋଷିଙ୍କର ।୨।
ସଂଗତେ ପତ୍ନୀ ସନ୍ତାନରେ, ଆନନ୍ଦେ ରହନ୍ତି ବନରେ ।୩।
ପତ୍ନିର ନାମଟି ବିନୟା, ସର୍ବଭୂତରେ ତାର ଦୟା ।୪।
ପତିଙ୍କ ସଂଗତରେ ପୁଣ, କରଇ ସେ ତପ ସାଧନ ।୫।
ଭକ୍ଷିଣ ଫଳ, କନ୍ଦମୂଳ, ପିଅନ୍ତି ଝରଣାର ଜଳ ।୬।
ସନ୍ତାନ ଗଣଙ୍କର ସଙ୍ଗେ, ଦିନ ବଞ୍ଚନ୍ତି ସେ ବିରାଗେ ।୭।
ପିତା, ମାତାଙ୍କୁ, ଅନୁସରି, ସନ୍ତାନେ ଯେ ତପ ଆଚରି ।୮।
ବୃକ୍ଷର ପତ୍ରକୁ ଆଣିଣ, ସିଲାଇ କରିଣ ଯତ୍ନେଣ ।୯।
ତାହାକୁ ପରିଧାନ କରି, ରହନ୍ତି ଋଷି ତାଙ୍କ ନାରୀ ।୧୦।
ସନ୍ତାନ ଗଣ ସେହିପରି, ପିତାଙ୍କ ବେଶକୁ ଆଚରି ।୧୧।
ପିତା, ମାତାଙ୍କ ତପକାଳେ, ଦଇବ ସଂଯୋଗର ଫଳେ ।୧୨।

ଝଡ଼ ବତାସ ମହାଘୋର ଦିଗ ନ ଦିଶେ ଅନ୍ଧକାର ।
ଏପରି ଦୁଇଦିନ ଅନ୍ତେ, ବର୍ଷା ନଛାଡ଼େ କଦା ଚିତେ ।୧୩।
କୁଟିରେ ପଡିଥାଇ ତାଟ, ଭୋକେ ହୁଅନ୍ତି ଛଟପଟ ।୧୪।
'ବିଶମ୍ଭ', 'ବିନୟା' କୁଟିରେ, ଚିନ୍ତାରେ ଥାନ୍ତି ମହାଘୋରେ ।୧୫।
ଧ୍ୟାନତପରେ ମଗ୍ନଥାନ୍ତି, ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀପଦେ ଦେଇମତି ।୧୬।
'ମୋହଚିତ୍ରା'ଟି ନାମ ତାର, ଋଷିଙ୍କ ପ୍ରଥମ କୁମର ।୧୭।
ଏକ ଘଡିଏ ଧ୍ୟାନପରେ, ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହୋଇଲା ଭୂମିରେ ।୧୮।
କିଛି କ୍ଷଣର ମଧ୍ୟ ସେହି, ଉଠିଣ ତତ୍ପର ହୋଇ ।୧୯।
ପଶିଲା ବନ ମଧ୍ୟେ ଯାଇଁ , ଦିଗ ଭାଗସେ ନଜାଣଇ ।୨୦।
ଏମନ୍ତେ ଯାଏ ବନ ମଧ୍ୟେ, ମିଳିଲା ଋଷିଙ୍କ ଆଶ୍ରମେ ।୨୧।
ଗୁରୁଆଶ୍ରମେ ପହଞ୍ଚିଲା, ଗୁରୁତାହାକୁ କୋଳାଇଲା ।୨୨।
ତାହାକୁ ଗୁରୁପଣେ ବରି, ସାଧନ କଲେ ତପଚାରୀ ।୨୩।
କାଳର ନିଷ୍ଠୁର ଗତିରେ, ପିତାମାତା ଯେ ହଜିଗଲେ ।୨୪।

ଠିକ୍ ଏହି ସମୟରେ ଘଞ୍ଚ ଅରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରନ୍ତି ଏକ ଋଷି ପରିବାର ତାଙ୍କ ନାମ ଥିଲା 'ବିଶମ୍ଭ' ଓ ପତ୍ନୀଙ୍କ ନାମ ଥିଲା 'ବିନୟା' । ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ସନ୍ତାନ ଥିଲେ ମୋହଚିତ୍ରା । ସେହି ବନରାଜିର ଶୋଭାଥିଲା ଅତିବ ମନୋରମ ଏବଂ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ଥିଲା ଏକ ପର୍ଣ୍ଣକୁଟୀର ଟିଏ । ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବହିଯାଉଥିଲା କୁଳୁକୁଳୁ ନାଦକରି ଝରଣାଟିଏ । ପଶୁ ପକ୍ଷୀମାନେ ନିରହଂକାର ଭାବେ ବିଚରଣ କରୁଥିଲେ, ଋଷି, ଋଷିପତ୍ନୀ ଓ ପୁତ୍ରମାନେ ଗଛର ପତ୍ରକୁ ସିଲାଇ କରି ବସ୍ତ୍ରଭାବରେ ପରିଧାନ କରୁଥିଲେ । ଆହାର ଥିଲା ବନର ଫଳ, ମୂଳ ଇତ୍ୟାଦି । ଦିନଚର୍ଯ୍ୟାଥିଲା ଏହିପରି କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ଈଶ୍ୱର ଉପାସନା, ଜପ, ତପ, ଧ୍ୟାନ ଥିଲା ତାଙ୍କ

ଜୀବନର ସର୍ବସ୍ୱ । ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟହ ବ୍ରାହ୍ମ ମୁହୂର୍ତ୍ତରୁ ଶଯ୍ୟାତ୍ୟାଗ କରି ନିକଟସ୍ଥ ସୁଶୀତଳ ଝରଣାରେ ସ୍ନାନ ସମାପନ କରି ଉଭୟ ହଜି ଯାଉଥିଲେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା ନିମନ୍ତେ । ତତ୍‌ପରେ ଜୀବନ ରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ବନ ମଧ୍ୟରେ ପକ୍ୱ ଆହାର ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲେ । ପୁତ୍ରମାନେ ମଧ୍ୟ ପିତା ମାତାଙ୍କ ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରି ତଦନୁରୂପେ ଜପ, ତପ, ଧ୍ୟାନ, ଧାରଣାରେ ନିଜକୁ ହଜାଇ ଦେଉଥିଲେ । ହଠାତ୍ ଦିନେ ଦୈବ ସଂଯୋଗରେ ଝଡ, ବର୍ଷା ଲାଗି ରହିବାରୁ ସେମାନେ କୁଟୀର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରକୁ ବାହାରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । କି ଆହାର ନିମନ୍ତେ ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ଉପାସନାରୁ ନିଜକୁ କେବେହେଲେ ବିରତ ହେଉନଥାନ୍ତି । ପୁନର୍ବାର ପ୍ରାତଃ ବ୍ରାହ୍ମମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେମାନେ ଧ୍ୟାନ ମଗ୍ନ ହୋଇଗଲେ । ପରମପୁରୁଷଙ୍କ ପଦ କମଳରେ ଧ୍ୟାନରେ ୪୫ମିନିଟ୍ ପରେ ହଠାତ୍ ଋଷି ବିଶମ୍ଭଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର 'ମୋହଚିତ୍ରା' ଭୋକର ଜ୍ୱାଳାରେ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହେଲେ । କିନ୍ତୁ ନିରୁପାୟ ଋଷି ବିଶମ୍ଭ ଓ ପତ୍ନୀ ବିନୟା । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଦକମଳରେ ଆକୁଳ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତେ ବାହାରକୁ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ଜଣାଯାଉଥିବା ''ମୋହଚିତ୍ରା'' ପ୍ରକୃତରେ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ନ ଥିଲେ । 'ସମାଧି'ର ପ୍ରଥମ ସୋପାନରେ ପାଦ ଥାପିଥିଲେ । ଏହା ହଠାତ୍ ହେଲା କିପରି ? ଏତେ କମ୍ ବୟସରୁ ସମାଧିସ୍ଥ ହେବା କ'ଣ ସମ୍ଭବ ? ଏହାପରେ ଆଲୋଚନା ହୋଇପାରେ ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା 'ମୋହଚିତ୍ରା'ର ଅବସ୍ଥା କଥା । ଏହି ଅବସ୍ଥା ପ୍ରାପ୍ତିର କିଛିକ୍ଷଣ ପରେ ସେ ନିଦ୍ରାରୁ ଉଠିଲା ପରେ ସତେଜ ଭାବରେ ଚାଲିଲେ ଆଗକୁ ଆଗକୁ । ତୀବ୍ର ବୈରାଗ୍ୟ ଓ ବ୍ରହ୍ମଙ୍କ ଆକର୍ଷଣରେ ହଜିଗଲେ ବନ ମଧ୍ୟରେ, ଜାଣନ୍ତିନି ସେ କେଉଁ ଆଡେ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏହିପରି ଚାଲୁଚାଲୁ ଦିନପରେ ଦିନ ବିତିଚାଲେ । ହଠାତ୍ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୁଏ ଏକ ଋଷି ଆଶ୍ରମ । ସେହି ଆଶ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ ବିରାଜମାନ ଥାଆନ୍ତି, ଗୁରୁ ଓ ତାଙ୍କର କେତେ ଜଣ ଶିଷ୍ୟ । ଠିକ୍ ସେତିକି ବେଳେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଯାଆନ୍ତି 'ମୋହଚିତ୍ରା' । କିଛି ପଚାରିବା ପୂର୍ବରୁ ଓ ବୁଝିବା

ପୂର୍ବରୁ ଦିବ୍ୟଦ୍ରଷ୍ଟା ଗୁରୁ ବୁଝି ନିଅନ୍ତି ସବୁକିଛି ଏବଂ ଧାଇଁ ଆସନ୍ତି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଧରି 'ମୋହଚିତ୍ରା' ପାଖକୁ । ଏବଂ କୋଳାଇ ନିଅନ୍ତି ମୋହଚିତ୍ରାକୁ । ଏହା ଥିଲା ବିଧିର ବିଧାନ ଓ ପୂର୍ବ ଜନ୍ମର ଗୁରୁଶିଷ୍ୟର ସଂପର୍କ । ଏହାପରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଗୁରୁଙ୍କ ନିକଟରେ 'ମୋହଚିତ୍ରା'ଙ୍କ ସାଧନା ପର୍ଯ୍ୟାୟ । କରି ଚାଲନ୍ତି ସାଧନାର ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ସୋପାନ ଅତିକ୍ରମ । ଏହି ସୋପାନରେ ଅନ୍ତଘଟେ ଏହି ଜନ୍ମସହିତ । ଏହି ପରି ଶହଶହ ବର୍ଷ ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ହେବାପରେ ପ୍ରାୟ ୧୪୫୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମ ନିଅନ୍ତି ଋଷି ବିଶମ୍ଭ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ବିନୟା । ତାଙ୍କର ନୂତନ ନାମ ହୁଏ ଋଷି 'ସୁକ୍ରୁଚିଣ୍ଡା, ସ୍ତ୍ରୀ ଚିତ୍ରାଧାରା' । ପୂର୍ବର ସଂସ୍କାର ଓ ସାଧନା ବଳରେ ସେମାନେ ଧର୍ମ ପରାୟଣା ଓ ତ୍ୟାଗୀ, ନିର୍ଲୋଭୀ ଓ ଈଶ୍ୱର ଭକ୍ତିରେ ପୁନରାୟ ହଜାଇଦିଅନ୍ତି ନିଜକୁ ।

ବିଧିଙ୍କ ବିଧାନମତେ ଓ ସଂଯୋଗରେ ତାଙ୍କ କୋଳରେ ଜନ୍ମ ନିଅନ୍ତି ଯୋଗୀଶ୍ରେଷ୍ଠ 'ମୋହଚିତ୍ରା', ନାମହୁଏ 'କୌଶମ୍ବୀ' । ଜନ୍ମରୁ କୌଶମ୍ବୀଙ୍କର ଅନନ୍ୟଏକ ଅଲୌକିକ ଓ ଦିବ୍ୟଭାବର ଆଭାଷ, ପିତୃଭକ୍ତି, ମାତୃଭକ୍ତିରେ ହଜାଇ ନିଅନ୍ତି ତାଙ୍କର ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥା, ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଧାରାରେ ଜୀବନ । ବାଲ୍ୟ, କୈଶୋର, ଯୌବନ, ପୌଗଣ୍ଡ ଅତିକ୍ରମ କରି ଚାଲିଥାଏ । ଏହି ଅବସ୍ଥା ଚକ୍ରରେ ଜୀବର ପ୍ରାରବ୍ଧ ଓ କ୍ରିୟମାଣ ଭୋଗହୋଇ ସଞ୍ଚିତ ଆକାରରେ ପରଜନ୍ମକୁ ଦେହର ଅବସାନ ପରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆକାରରେ ଆତ୍ମା ସହିତ ଗମନ କରିଥାଏ । ଏହି ଜନ୍ମରେ ଜୀବ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସୋପାନ ଅତିକ୍ରମ କରିଥାଏ, ତାହା ପରଜନ୍ମରେ ବିଧିଙ୍କ ହିସାବ ଅନୁଯାୟୀ ଶେଷ ସୋପାନରୁ ହିଁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ଏବଂ ଏହି ପ୍ରାରବ୍ଧର ଯୋଗ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ । କେଉଁ ବୟସରୁ ପ୍ରାପ୍ତିହେବ । ତାହା ବିଧି ହିଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥାଆନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଯୋଗସର୍ଯ୍ୟ ଶିଶୁମାନଙ୍କର ସଂସାର ପ୍ରତି ବୈରାଗ୍ୟ ସାଧାରଣତଃ ୭ବର୍ଷ, ୧୨ବର୍ଷ ଓ ୧୫ ବର୍ଷରେ

ଦେଖାଦେଇଥାଏ । ଏହା ମଧ୍ୟ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା । କୌଶମ୍ଭୀଙ୍କ ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥାରୁ । ତାଙ୍କର ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ, ଶ୍ରଦ୍ଧା, ମମତା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେ ସାଧାରଣ ଶିଶୁଭଳି ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ବିଚରଣ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଭିତରେ ଥିଲା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଗାଢ଼ ଅନୁରାଗ, ଯାହାକି ସଂସାରର ମୋହ ମାୟା ବନ୍ଧନର ଶିକୁଳି ତାଙ୍କୁ କବଳିତ କରିପାରିନଥିଲା । ସେ ପିତା ସୁକୁଚିଣ୍ଡା ଓ ମାତା 'ଚିତ୍ରାଧାରା'ଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ନେହ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ହଠାତ୍ ବାର ବର୍ଷ ବୟସରୁ ସଂସାର ପ୍ରତି ଉଦ୍ରେକ ହୋଇଥିଲା ତୀବ୍ର ବୈରାଗ୍ୟ । ଏହି ବୈରାଗ୍ୟର ଦଂଶନରେ ହଠାତ୍ ଦିନେ ଘରଛାଡ଼ିଲେ କୌଶମ୍ଭୀ ଏବଂ ଧାଇଁଲେ ଅଜଣା ଭାବରେ ପରମପୁରୁଷଙ୍କ ଅନ୍ୱେଷଣରେ ଏହିଭଳି ଦିନଦିନ ବର୍ଷବର୍ଷ ଅତିକ୍ରମ ହୁଅନ୍ତେ ମିଳିଗଲେ ତାଙ୍କର ସେହି ପୂର୍ବଜନ୍ମର ଗୁରୁ 'ଅଭେଦାନନ୍ଦ' ନାମରେ । ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା ପୁନର୍ବାର ସାଧନା ଗୁରୁ 'ଅଭେଦାନନ୍ଦ'ଙ୍କ ଅଧିନରେ । ଏହିପରି ସାଧନା ଦିନପରେ ଦିନ ମାସପରେ ମାସ, ବର୍ଷପରେ ବର୍ଷ ଗଡ଼ିଚାଲେ । ଏପରି ଏକ ଦିନ ଉପଗତ ହେଲା କୌଶମ୍ଭୀଙ୍କର, ଭାବମୟ, ଲୀଳାମୟ, ପରମପୁରୁଷ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ ପବିତ୍ର ଅଗ୍ନ୍ୟୁତ୍ସବ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ବା ମାଘ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ତିଥି, ମଘା ନକ୍ଷତ୍ରର ଉଦୟ ବେଳାରେ ଯୋଗପୁରୁଷ, ପ୍ରେମମୟ, ବାଞ୍ଛାକଳ୍ପତରୁ ଦର୍ଶନାନ୍ତେ କୌଶମ୍ଭୀଙ୍କୁ ନିଜର କଳ୍ପିତ ଇଚ୍ଛା (ବର) ପୁଛନ୍ତେ କୌଶମ୍ଭୀ ଉକ୍ତ ଦର୍ଶନର ସୁନକ୍ଷତ୍ର ବେଳାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶ୍ରୀପୟରରେ ଘୃତଯଜ୍ଞ ମାଧ୍ୟମରେ ମହାସ୍ନାନ କରାଇବାର ବରମାଗନ୍ତେ ପ୍ରଭୁ କୌଶମ୍ଭୀଙ୍କର ଉକ୍ତ ଇଚ୍ଛାକୁ କଳିର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ନିଜେ ସ୍ୱୟଂ ଉପସ୍ଥିତ ରହି ମନବାଞ୍ଛା ପୂର୍ଣ୍ଣକରିବାର ବରପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ତାହା ଆଜି ସେହି ବରଦାନର ବାସ୍ତବ ରୂପରେଖ ସ୍ୱରୂପ କୌଶମ୍ଭୀଙ୍କ ନାମାନୁସାରେ କୁସୁମୀ ପଞ୍ଚାୟତରେ ମାତା ଚିତ୍ରାଧାରାଙ୍କ ନାମାନୁଯାୟୀ ଚିତ୍ରାପୋଷି ଗ୍ରାମରେ ଓ ପିତା ସୁକୁଚିଣ୍ଡା ନାମାନୁସାରେ କୁଚିଣ୍ଡା

ବ୍ଲକ୍ ଅଧିନରେ ଏହି **'ବିଶ୍ୱକୈବଲ୍ୟଘୃତ ଶାନ୍ତିଯଜ୍ଞ'** ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଅଛି - ସେହି ପବିତ୍ର ସ୍ମାରକ ଦିବସ ଅଗ୍ନ୍ୟୁତ୍ସୋବ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ତିଥିରେ ।

ଏହି ସ୍ଥାନ ସଂପର୍କରେ ମହାପୁରୁଷ ଅଚ୍ୟୁତାନନ୍ଦ ଦାସ ତାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଶିଷ୍ୟ ରାମଦାସଙ୍କୁ 'ବାଲ୍ମିକୀ କଳ୍ପର ତୃତୀୟ ଖେଦାରେ କହିଅଛନ୍ତି ଯେ-

ରାମରେ କହୁଛି ଗୁପଥ କଥା ।
ଶୁଣିଲେ ଗୁଣିଲେ ଘୂରିବ ମଥା ।
ଅନ୍ତ କଳିରେ ଦେଖିବୁ ଭିଆଣ
ଲୀଳା କରୁଥିବେ ସେ ନାରାୟଣ ॥
ନର ନାରାୟଣ ଭେଟ କରିବୁ
ତାଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମେ ଶରଣ ନେବୁ ।

ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ଉକ୍ତ ଉକ୍ତିରୁ ବୁଝାପଡୁଛି ଯେ, କଳିର ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଲୀଳାପୁରୁଷ ପରମବ୍ରହ୍ମ ନରନାରାୟଣ ରୂପରେ ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବେ ଏବଂ ସେ ଏହିଭଳି ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଲୀଳା ରଚନା କରିବେ ।

ତତ୍‌ପରେ ସେହି ଖେଦାରେ 'ସ୍ଥାନ'ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ମହାପୁରୁଷ ଅଚ୍ୟୁତ ପ୍ରିୟ ଶିଷ୍ୟ ରାମଦାସଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି,

ଲୀଳା ପ୍ରକାଶର ସ୍ଥାନ କହିବି
ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱେ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣନା ଦେବି ।
ପୂର୍ବ ଦିଗେ ବହେ ଖରଲା ନଦୀ
ପଶ୍ଚିମେ ବରିହେନ୍, ବୁଢ଼ୀ ଦେବୀ ॥
ଉତ୍ତରପୂର୍ବେ ମାଉଲି ମନ୍ଦିର

ପୂଜା ପାଉଛନ୍ତି ଯୁଗଯୁଗର ।।
ଦକ୍ଷିଣ ପୂର୍ବ ଦିଗର ମହିମା
ଦେଇ କେ ପାରିବ ତାର ଉପମା ।।
ଦେବ ଦେବ ହର ମନ୍ଦିର ଥିବ
ବେଣିଆ ପୋଶି ସ୍ଥାନ ବୋଲାଇବ ।।
କୁସୁମୀର ଚିତ୍ରା ପୋଷି ସ୍ଥାନରେ
ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଲୀଳା ହେବ ସେଠାରେ ।।
ଘୃତ ଶାନ୍ତି ନାମ ଯାଗ ହୋଇବ
ବିଶ୍ୱ କୈବଲ୍ୟ ଯେ ପ୍ରାପତ ହେବ ।।
ପଦ୍ମପାଦେ ଘୃତ ସ୍ନାନ ହୋଇଣ
ଧରାରେ ବିଞ୍ଚିବ କୈବଲ୍ୟ ରେଣୁ ।।

ଉକ୍ତ ପଂକ୍ତିରେ ମହାପୁରୁଷ ସୂଚାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ଲୀଳା ପ୍ରକାଶ ହେବ ତାହାର ଚଉହଦି ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଲେଖନୀ ମୁନରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ଦେହ ମୋଚନ କରୁଛନ୍ତି, ଯଥା- ପୂର୍ବଦିଗରେ ଖଲରା ନଦୀ, ପଶ୍ଚିମରେ ବରିହେନ୍ ନଦୀ ଓ ବୁଢ଼ୀ ଠାକୁରାଣୀ (ଗ୍ରାମଦେବୀ) ଅଛନ୍ତି । ଉତ୍ତରପୂର୍ବରେ ମାଉଲି ମନ୍ଦିର ଯୁଗଯୁଗ ଧରି ପୂଜା ପାଉଛନ୍ତି । ଏହାର ଦକ୍ଷିଣ ପୂର୍ବ ଭାଗରେ ହରହର ମହାଦେବ ମନ୍ଦିର ବେଣିଆ ପୋଶି ଗ୍ରାମରେ ଥିବେ । ଆଜିର ଏହି ପବିତ୍ର ଘୃତସ୍ନାନ ଶାନ୍ତି ଯଜ୍ଞର ସ୍ଥଳ ବିଶେଷର ଗ୍ରାମ ଚିତ୍ରାପୋଷି ଓ କୁସୁମୀ ପଞ୍ଚାୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ।

ସାଲ, ଦିବସ, ବାର ତିଥି ସଂପର୍କରେ ମହାପୁରୁଷ ଅଚ୍ୟୁତାନନ୍ଦ ଦାସ ପ୍ରିୟଶିଷ୍ୟରାମଦାସଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି କି -

ଇନ୍ଦ୍ରିୟେ, ଗୁଣକୁ ମିଶାଇ ଲେଖ
ପ୍ରକୃତିରେ ଚାରି ଗୁଣିତୁ ରଖ ॥
ଉଭୟକୁ ଗୁଣି ସଂଖ୍ୟା ଲେଖିବୁ
ତହିଁରେ ବିଂଶତୁ ଯୋଗ କରିବୁ ॥
କୁମ୍ଭ ଦଶକର ଫାଲଗୁନ ତିନି
ଭୈମୀ ଏକାଦଶୀ ତିଥିକୁ ଘେନି ॥
ବୃହସ୍ପତି ବାର ହେବତୁ ଜାଣ
ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ବ୍ରତ ସେ ଦିନ ॥

ଉକ୍ତ ପଦ୍ୟାଂଶର ଭାବାର୍ଥ ଏହିକି,

ଇନ୍ଦ୍ରିୟେ ଗୁଣକୁ ମିଶାଇ ଲେଖ - ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ହେଉଛି ୧୧ (ଏକାଦଶ)

ଗୁଣ ହେଉଛି - ୩ (ତ୍ରିଗୁଣ - ସତ୍ତ୍ୱ, ରଜ, ତମ)

ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଓ ଗୁଣକୁ ମିଶାଇଲେ - ୧୧+୩ =୧୪

ଦ୍ୱିତୀୟ ଧାଡିରେ କୁହାଯାଇଛି - 'ପ୍ରକୃତିରେ ଚାରି ଗୁଣିତୁ ରଖ ।

ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ପ୍ରକୃତି = ୨୫ (ପଚିଶ ପ୍ରକାର),

ଚାରିଗୁଣିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ = ୨୫ x ୪ = ୧୦୦

ତତ୍‌ପରେ ଉଭୟକୁ ଗୁଣିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ = ୧୪x୧୦୦=୧୪୦୦

୧୪୦୦+୨୦=୧୪୨୦

ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣୀତ ହେଲାଯେ, ମହାପୁରୁଷ ୧୪୨୦ସାଲ କଥା କହିଛନ୍ତି, ତୃତୀୟ ପଦ୍ୟାଂଶଟିକୁ ବାଖ୍ୟା କଲେ -

କୁମ୍ଭ ଦଶକ ଫାଲଗୁଣ ତିନ - ଅର୍ଥାତ୍ - କୁମ୍ଭ ଦଶକ - କୁମ୍ଭମାସର ୧୦ଦିନ ଓ ଫାଲଗୁନ ମାସର ୩ଦିନ ।

'ବୃହସ୍ପତିବାର ହେବତୁ ଜାଣ' - ବୃହସ୍ପତି କହିଲେ - ଗୁରୁବାରକୁ ବୁଝାଇଛନ୍ତି ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ବ୍ରତ ସେଦିନ -

ସାରାଂଶ ହେଲା : ୧୪୨୦ସାଲ, କୁମ୍ଭଦି୧୦ନ, ଫାଲଗୁନ ଦି୩ନ, ଗୁରୁବାରରେ ଭୈମୀ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ଏକାଦଶୀ ତିଥିରେ ଉକ୍ତ ଶୁଭକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେବ ।

ଉକ୍ତ ମହାନ ଦିବସର ପୂଣ୍ୟ ତିଥିକୁ ମହାପୁରୁଷ ଅଚ୍ୟୁତାନନ୍ଦ ଦାସ ତାଙ୍କ 'ମାଳିକା'ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଲେଖିଛନ୍ତି କି, କେଉଁ ଦିବସରେ ଏହି ମହାନ୍ ଯଜ୍ଞର ସ୍ନାନ ଆହୂତି ପାଳନ କରାଯିବ । ତାହା ଉକ୍ତ ପଂକ୍ତିରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ଯଥା-

ଘୃତସ୍ନାନ ତିଥି :

ପଞ୍ଚ ଅମୃତର ମଧ୍ୟରୁ ଘୃତ
ପାଦସ୍ନାନ କରି ହେବୁ ମୁକତ ॥୧॥
ତିଥିବାର ରାଶି କହୁଛି ବାବୁ
ଏକଥା ଗୋଟି ମନେ ରଖିଥିବୁ ॥୨॥
ବାରରାଶିରୁ ଏକ ଊଣା ହେବ
ବେନି ସପ୍ତଗୁଣ ଦିନଟିଥିବ ॥୩॥
ଫାଲଗୁନ ସପ୍ତ ଦିବସ ଜାଣ
ଚନ୍ଦ୍ରବାରଟି ହୋଇଥିବ ପୁଣ ॥୪॥
କଳିର ଉତ୍ପତ୍ତି ତିଥି ନିର୍ଣ୍ଣୟ
ମଘା ନକ୍ଷତ୍ରକୁ କର ତୁଳୟ ॥୫॥
ହର ନାରୀ ପତ୍ରା ରାଶି ହୋଇବ
ଚନ୍ଦ୍ର ଚଳନଟି ସେଦିନ ଥିବ ॥୬॥

ମହାପୁରୁଷ କହୁଅଛନ୍ତି ବାବୁ ରାମ ତୁ ଯେଉଁ ତିଥି, ବାର, ରାଶି, ନକ୍ଷତ୍ର କଥା ପଚାରୁଛୁ ତାହାକୁ ମୁଁ କହୁଅଛି ଶୁଣ :

ବାରରାଶି କହିଲେ=୧୨ (ମେଷଠାରୁ ମୀନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ),

୧୨- (ଊଣା) ୧ =୧୧, ୧୧ତମ ରାଶି=କୁମ୍ଭରାଶି

ବେନି ଅର୍ଥ - ୨(ଦୁଇ)

ସପ୍ତଅର୍ଥ - ୭(ସାତ)

ଅର୍ଥାତ୍ - ୨x୭=୧୪ଦିନ

ଅର୍ଥାତ୍ - କୁମ୍ଭ ୧୪ଦିନ

ଫାଲଗୁନ ସପ୍ତମ ଦିବସ ଜାଣ = ଫାଲଗୁଣ ମାସର ୭ଦିନ

ଚନ୍ଦ୍ରବାର = ବୁଧବାର

ଅର୍ଥାତ୍ ଫାଲ୍‌ଗୁନ ମାସ ୭ଦିନ ବୁଧବାର ପଡିଥିବ ।

ହରନାରୀ ପତ୍ରାରାଶି ହୋଇବ -

ହର ଅର୍ଥ - ଶିବ

ଶିବଙ୍କର ନାରୀ ବା ସ୍ତ୍ରୀ - ପାର୍ବତୀ

ପତ୍ରା ଅର୍ଥ - ବାହନ

ପାର୍ବତୀଙ୍କର ବାହନ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ଗାଙ୍କ ବାହନ ସିଂହ

ଚନ୍ଦ୍ର ଚଳନଟି ସେଦିନ ଥିବ

ଅର୍ଥାତ୍ - ସିଂହ ଚନ୍ଦ୍ର ହୋଇଥିବ

କଳିର ଉତ୍ପତ୍ତି ତିଥି ନିର୍ଣ୍ଣୟ -

କଳିର ଉତ୍ପତ୍ତି ତିଥି ହେଉଛି - ଅଗ୍ନ୍ୟୁତ୍ସୋବ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା

ମଘା ନକ୍ଷତ୍ରକୁ କର ତୁ ଲୟ

ସାରାଂଶ ହେଲା - କୃଷ୍ଣ ଦିନ୧୪, ଫାଲଗୁନ ୭ଦିନ, ସୋମବାର ଅଗ୍ନ୍ୟୁତ୍ସବ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା/ମାଘ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ତିଥିର ମଘା ନକ୍ଷତ୍ର ଉଦୟ ସମୟରେ ଏହି ଘୃତ ମହାସ୍ନାନ୍ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ ।

ସତରେ ଲୀଳାମୟଙ୍କ ଲୀଳା ଅତୀବ ବିଚିତ୍ର । ଯେ କେହି ତାଙ୍କ ଲୀଳାକୁ ଜାଣିପାରିବ ନାହିଁ, କି ବୁଝି ପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ଯେତେବେଳେ କୃପା କରିବେ, ତେବେ ଯାଇ ଆମେ ସେହି ଲୀଳା ରହସ୍ୟକୁ ଉପଲବ୍ଧି କରିପାରିବ । ଆଜକୁ ପାଞ୍ଚଶହ ପଚାଶ ବର୍ଷ ତଳୁ ନେମାଳର ସିଦ୍ଧସାଧକ ମହାପୁରୁଷ ଅଚ୍ୟୁତାନନ୍ଦ ଦାସ ଯାହା ଭବିଷ୍ୟତ ମାଳିକାରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରି ଯାଇଛନ୍ତି ତାହା ଆଜି ଅକ୍ଷର ଅକ୍ଷରରେ ସତରେ ପରିଣତ ହୋଇ ଚାଲିଛି । ପୂର୍ବ ଜନ୍ମରେ ସୁକୁଚିଣ୍ଡା ନାମ ଧାରଣ କରିଥିବା ଋଷିଙ୍କର ନାମାନୁସାରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ନାମ ହୋଇଛି କୁଚିଣ୍ଡା ଓ ତାଙ୍କରି ପତ୍ନୀଙ୍କ ନାମାନୁସାରେ ଯଜ୍ଞ ହେଉଥିବା ସ୍ଥାନର ନାମ ହେଲା ଚିତ୍ରାପୋଷି । ସେଠାରେ ଘୃତସ୍ନାନ ହେବ ଓ ବ୍ରହ୍ମପୁରୁଷଙ୍କର ଲୀଳାପ୍ରକଟ ହେବ, ପବିତ୍ର ଅଗ୍ନିଉତ୍ସବ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ତିଥିରେ । କାରଣ, ସେହିଦିନ ହିଁ କଳିଯୁଗର ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଯୁଗର ଭାରାକୁ ଉଶ୍ୱାସ କରିବା ଲାଗି ପ୍ରଭୁପାଦ ବିଶ୍ୱ କୈବଲ୍ୟ ଘୃତ ଶାନ୍ତିଯଜ୍ଞ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଅଛି । କାରଣ, ଦର୍ଶନ ସମୟରେ କୌଶଲ୍ୟା ବ୍ରହ୍ମପାଦକୁ ସୂକ୍ଷ୍ମରେ ଘୃତସ୍ନାନ କରାଇଥିଲେ ଓ ସେହି ଘୃତସ୍ନାନର ସ୍ନାନୋଦକ ପାନ କରି ପୁଲକିତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ବର ମାଗିଥିଲେ ଚିତ୍ରାପୋଷିଠାରେ ଘୃତସ୍ନାନ ଯଜ୍ଞ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବାପାଇଁ । ତାହା ଆଜି ସତ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସ୍ଥୂଳ ଉପସ୍ଥିତିରେ ତାହା ସଂଗଠିତ ହୋଇ ଚାଲିଛି । ଏହି ଯଜ୍ଞକୁ ଯୋଗୀ, ଋଷି, ମୁନୀ ଗଣ ସୂକ୍ଷ୍ମରେ ଦର୍ଶନ କରି ବ୍ରହ୍ମଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଲାଭ କରୁଛନ୍ତି ।

ସୁକୃତିଶ୍ରୀ ଓ ଚିତ୍ରାଧାରା ଅଟନ୍ତି ପତିପତ୍ନୀ ପରା ।
ତାଙ୍କରି ଔରସୁ ସମ୍ଭୁତ, କୌଶମ୍ଭୀ ନାମେ ଏକ ସୂତ ।
ତପକରନ୍ତି ଘୋରତର, ଚିନ୍ତିଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୟର ।
କୃପା କରିଲେ ବ୍ରହ୍ମରାଶି, ଉଇଁଲା ପୂର୍ଣ୍ଣିମାର ଶଶୀ ।

ଆଜି ଆମେ ଧନ୍ୟ, ଆମ ଜୀବନ ସଫଳ ହୋଇଛି । କାରଣ ଯୁଗପୁରୁଷ ଲୁଚାଇ, ଛପାଇ ଗୋପନରେ ଯେଉଁ ଲୀଳା ରଚନା କରୁଥିଲେ ତାହା ଆଜି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ହେଉଅଛି । ଏହି ଲୀଳା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଯିଏ ଶ୍ରଦ୍ଧା, ପ୍ରେମ, ଭକ୍ତି, ବିଶ୍ୱାସ ଓ ନିଷ୍ଠାର ସହ ପଠନ, ପାଠନ, ଶ୍ରବଣ, ମନନ କରିବ ଓ କରାଇବ ତାହାର ଜନ୍ମଜନ୍ମାନ୍ତରେ ପାପ ତାପରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଯିବ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜନ୍ମଜନ୍ମାନ୍ତରରେ ମଧ୍ୟ ରୋଗ, ଶୋକ, ଦୁଃଖ, ଯନ୍ତ୍ରଣା ଓ ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁର ଶିକାର ହେବ ନାହିଁ ।

ଶେଷରେ ସିଦ୍ଧ ସାଧକ ମହାଯୋଗୀ କେଶମ୍ଭୀଙ୍କୁ ଆମର ସଭକ୍ତି ପ୍ରଣାମ ଜଣାଇ ତାଙ୍କରି ଆଶୀର୍ବାଦ କାମନା କରୁଛୁ ।

ଲୀଳମୟ ପୁରୁଷଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ଜୟ ହେଉ ।

ଦ୍ୟୌଃ ଶାନ୍ତିଃ ! ଅନ୍ତରୀକ୍ଷଂ ଶାନ୍ତିଃ ! ପୃଥିବୀ ଶାନ୍ତିଃ ! ଆପଃ ଶାନ୍ତିଃ ! ଓଷଧୟଃ ଶାନ୍ତିଃ !
ବନସ୍ପତୟଃ ଶାନ୍ତିଃ ! ବିଶ୍ୱଦେବାଃ ଶାନ୍ତିଃ ! ବ୍ରହ୍ମ ଶାନ୍ତିଃ ! ସର୍ବଂ ଶାନ୍ତିଃ ! ଶାନ୍ତିରେବ ଶାନ୍ତିଃ ! ସା ମା ଶାନ୍ତିରେଧି !!
ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ ! ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ !! ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ !!!

ଶ୍ରୀ କେଶବାର୍ପଣମସ୍ତୁ
କ୍ଷିତିଜ୍ୟୋତିଃ ଆଶ୍ରମ,
ଅଚ୍ୟୁତ ଗୁପ୍ତ ବ୍ରହ୍ମ ସଂଘ,
ବିଶ୍ୱ ଭ୍ରାତୃତ୍ୱ ଦିବ୍ୟାତ୍ମା ପରିଷଦ୍ ପରିବାର,
ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକ୍ଷେତ୍ର, ମାହାଙ୍ଗା, ଜି:କଟକ, ଓଡ଼ିଶା ।।

ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ : ପ୍ରେମ ପ୍ରାପ୍ତି